EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.9.2015
COM(2015) 451 final

2015/0209 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien, Grækenland og Ungarn på området international beskyttelse

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Europæisk dagsorden for migration

Europa-Kommissionen fremlagde den 13. maj 2015 en omfattende europæisk dagsorden for migration[1], der på den ene side fremhæver de øjeblikkelige foranstaltninger, som vil blive foreslået af Kommissionen med henblik på at afhjælpe krisesituationen i Middelhavsområdet, og på den anden side de mellem- og langfristede initiativer, som skal iværksættes for at udarbejde strukturelle løsninger til brug for bedre forvaltning af migration i alle dens aspekter.

Som led i de øjeblikkelige foranstaltninger oplyste Kommissionen, at den inden udgangen af maj ville komme med forslag om en mekanisme, som kan udløse anvendelsen af den nødordning, der er omhandlet i artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det blev i dagsordenen erkendt, at medlemsstaternes asylsystemer i dag står over for et hidtil uset pres, og at modtagelses- og indkvarteringskapaciteten i navnlig EU's frontlinjestater allerede er udnyttet til det yderste på grund af den massive tilstrømning. Af dagsordenen fremgik det, at det forslag, der kan føre til anvendelsen af artikel 78, stk. 3, vil omfatte en midlertidig mekanisme til fordeling af personer, som tydeligvis har brug for international beskyttelse, for at sikre, at alle medlemsstater deltager i den fælles indsats i rimeligt omfang. I bilaget til dagsordenen indgik en fordelingsnøgle baseret på de deri fastsatte kriterier (BNP, indbyggertal, arbejdsløshedsprocent og tidligere antal asylansøgere og genbosatte flygtninge).

I dagsordenen blev det fremhævet, at den hurtige reaktion, som skal finde sted for at afhjælpe den nuværende krise i Middelhavsområdet, skal tjene som model for EU's reaktion på fremtidige kriser, uanset hvilken af de fælles ydre grænser der kommer under pres fra øst til vest og fra nord til syd.

1.2. Anvendelse af artikel 78, stk. 3, i TEUF for så vidt angår Italien, Grækenland og Ungarn

Som led i den fælles asylpolitik udgør artikel 78, stk. 3, i TEUF et specifikt retsgrundlag for håndteringen af nødsituationer. På grundlag af forslag fra Europa-Kommissionen kan Rådet efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den eller de medlemsstater, som står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere til en eller flere medlemsstater. De midlertidige foranstaltninger, der er fastsat i artikel 78, stk. 3, er af ekstraordinær karakter. De iværksættes kun, såfremt de problemer, der opstår i medlemsstatens eller medlemsstaternes asylsystem(er) som følge af en pludselig tilstrømning af tredjelandsborgere, når op på et særlig alvorligt og påtrængende niveau.

Ifølge den europæiske dagsorden for migration, erklæringerne fra Det Europæiske Råd i april og juni 2015[1] og Europa-Parlamentets beslutning[2], der blev forelagt efter tragedierne i Middelhavet, er der samlet set enighed om de specifikke og akutte behov, som medlemsstaterne i frontlinjen står over for, samt om behovet for at styrke den interne solidaritet og foreslå konkrete foranstaltninger til støtte for de mest berørte medlemsstater.

---

[1] Ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd (23. april 2015), erklæring, EUCO 18/15. Møde i Det Europæiske Råd (25.-26. juni 2015), Rådets konklusioner, EUCO 22/15.

[2] P8_TA(2015)0176 af 28. april 2015.

Rådet nåede den 20. juli 2015 til enighed om en generel indstilling til et udkast til en afgørelse om en midlertidig og ekstraordinær flytningsmekanisme fra Italien og Grækenland til andre EU-lande for personer med et klart behov for international beskyttelse[3]. Samme dag vedtog repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, ved konsensus på baggrund af den særlige situation i medlemsstaterne en resolution om flytning af 40 000 fordrevne personer, der har et klart behov for international beskyttelse, fra Grækenland og Italien. Over en periode på to år vil 24 000 personer blive flyttet fra Italien og 16 000 personer fra Grækenland.

Siden denne aftale blev truffet i Rådet, er migrationssituationen i det centrale og østlige Middelhavsområde forværret. Strømmen af migranter og flygtninge er mere end fordoblet i løbet af sommermånederne, hvilket giver anledning til at udløse en ny flytningsmekanisme for at lette presset på Italien, Grækenland og Ungarn. De statistiske oplysninger om antallet af ulovligt indrejste tredjelandsstatsborgere i medlemsstaterne fra den 1. januar til den 31. juli 2015, herunder dem, der synes at have et klart behov for international beskyttelse, bekræfter de efterfølgende migrationspres i Italien og Grækenland og viser efterfølgende bevægelser gennem EU via den ungarsk-serbiske grænse, hvilket medfører et ekstraordinært pres på Ungarn.

Ifølge Frontex' data, som dækker 1. januar til 30. august 2015, er de centrale og østlige middelhavsruter og vestbalkanruten de vigtigste områder for ulovlig grænsepassage ind i EU, og de tegner sig for 99 % af EU's samlede ulovlige grænsepassager. Frontex' data viser også, at vestbalkanruten nu tegner sig for mere end 30 % af de samlede ulovlige grænsepassager konstateret indtil nu i 2015, og langt de fleste personer indrejste i EU via Grækenlands ydre grænse. Størstedelen af de personer, som benytter den centrale middelhavsrute, omfatter migranter fra Syrien og Eritrea, som ifølge Eurostat's oplysninger for første kvartal 2015 har en anerkendelsesprocent på over 75 % i første instans. Tilsvarende kommer størstedelen af de migranter, der ankommer via det østlige Middelhavsområde og vestbalkanruten, fra Syrien og Afghanistan.

Situationen langs den østlige middelhavsgrænse blev drastisk forværret bare i juli og august 2015 med over 137 000 ulovlige migranter, der kom ind i Grækenland via de nordøstlige ægæiske øer og Dodekaneserne (navnlig Kos og Lesbos) og via den græsk-tyrkiske grænse. På samme vis ankom mere end 42 000 ulovlige migranter til Italien via det centrale Middelhav, og 78 472 personer ankom til Ungarn via den ungarsk-serbiske grænse i samme periode.

Grækenland modtog 7 475 ansøgninger om international beskyttelse mellem den 1. januar og den 31. juli 2015. Det er en stigning på 30 % i antallet af ansøgninger i forhold til samme periode i 2014 (5 740). I samme periode modtog Italien 39 183 ansøgninger om international beskyttelse og Ungarn modtog 98 072, hvilket er en stigning på hhv. 27 % (30 755) og 1290 % (7 055) sammenlignet med 2014.

Ændringer i den demografiske sammensætning af nationaliteter, der indrejste via det vestlige Balkan i retning mod Ungarn siden begyndelsen af 2015, og den betydelige stigning i tilstrømningen i sommermånederne udgør en ny nødsituation i henhold til kriterierne i artikel 78, stk. 3. Den betydelige stigning i tilstrømningen af syriske statsborgere via denne rute tyder på, at strømmen af personer, der ankommer, højst sandsynligt vil have behov for international beskyttelse. Den eksponentielle stigning i antallet over en kort periode har også gjort det svært for Ungarn at afsætte tilstrækkelige ressourcer til modtagelse og asylprocedurer, som kan dække de nuværende behov. Som følge heraf har Kommissionen tildelt Ungarn katastrofebistand under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden

[3] 3405. møde i Rådet (retlige og indre anliggender) — Rådets dokument 11097/15.

for Intern Sikkerhed. På trods af det akutte behov for bistand er videre rejse mod Østrig og Tyskland almindeligt udbredt, og Ungarn er blevet et transitland for de fleste migranter, som foretrækker ikke at fortsætte med deres ansøgning eller ikke at ansøge om international beskyttelse i Ungarn. Lignende migrationstendenser ses i både Grækenland og Italien. Derfor er en yderligere foranstaltning vedrørende flytning fra disse tre medlemsstater berettiget på grundlag af det fortsatte migrationspres, som alle tre medlemsstater står over for, og det forhold, at de fleste personer, der ankommer ved EU's ydre grænser søger beskyttelse andre steder grundet de problematiske forhold, de oplever ved ankomsten til Italien, Grækenland og Ungarn.

Italiens og Grækenlands geografiske beliggenhed, som umiddelbart grænser op til regioner med aktuelle konflikter, gør, at de er mere sårbare end andre medlemsstater, eftersom en hidtil uset migrationsstrøm til deres områder forventes at fortsætte i den nærmeste fremtid. Disse eksterne faktorer hvad angår øget migrationspres forstærker de eksisterende strukturelle svagheder i landenes asylsystemer, hvilket sætter yderligere spørgsmålstegn ved deres evne til at håndtere denne yderst pressede situation på en hensigtsmæssig måde.

Den nuværende migrationssituation i Italien og Grækenland er uden fortilfælde i EU, og belastningen på deres evne til at behandle ansøgninger om international beskyttelse og sikre passende modtagelsesforhold og integrationsperspektiver for personer med klart behov for international beskyttelse nødvendiggør derfor, at alle de øvrige medlemsstater udviser solidaritet.

Udviklingen i migrationsstrømmene vil fortsat blive nøje overvåget af Kommissionen med hensyn til alle medlemsstater. Der vil derfor fremover kunne iværksættes lignende foranstaltninger til fordel for medlemsstater, der kan risikere at stå over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere. Dette gælder navnlig for eventuelle fremtidige foranstaltninger i tilfælde af, at situationen i den østlige del af Ukraine forværres yderligere.

EU-institutionerne og de vigtigste aktører har allerede givet udtryk for deres principielle holdninger til emnet. I sin erklæring af 23. april 2015 gav Det Europæiske Råd tilsagn om at overveje mulighederne for på et frivilligt grundlag at organisere nødflytninger mellem alle medlemsstaterne. Europa-Parlamentet har ved sin beslutning af 28. april 2015 opfordret Rådet til alvorligt at overveje anvendelsen af artikel 78, stk. 3, i TEUF.

UNHCR[4] har tilskyndet EU til at gøre brug af EU's interne solidaritetsværktøjer for navnlig at støtte Grækenland og Italien, herunder flytte syriske flygtninge, der bjærges på havet, til forskellige lande i Europa på grundlag af en retfærdig fordelingsordning. Ngo-sektoren har ligeledes tilkendegivet sin holdning til spørgsmålet om flytningen af personer med behov for international beskyttelse[5].

2. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

2.1. Resumé af forslaget

Formålet med forslaget er at træffe midlertidige foranstaltninger på området international beskyttelse til fordel for Italien, Grækenland og Ungarn med henblik på at sætte dem i stand

---

4 UNHCR's forslag til håndtering af nuværende og fremtidige tilstrømninger over havet til Europa af asylsøgere, flygtninge og migranter, marts 2015: http://www.refworld.org/docid/55016ba14.html.

5 Se f.eks. ECRE's tipunktsplan til forebyggelse af omkomne på havet, 23. april 2015: www.ecre.org.

til på effektiv vis at håndtere den nuværende betydelige tilstrømning af tredjelandsborgere til deres områder, hvilket har lagt pres på deres asylsystemer.

De i denne afgørelse omhandlede foranstaltninger indebærer en midlertidig undtagelse fra det kriterium, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013, samt fra de formelle aspekter, herunder tidsfrister, der er fastsat i samme forordnings artikel 21, 22 og 29. De retsgarantier og proceduremæssige garantier, der er fastsat i forordning (EU) nr. 604/2013, herunder retten til effektive retsmidler, finder fortsat anvendelse på ansøgere, der er omfattet af denne afgørelse.

De foranstaltninger, som træffes til fordel for en medlemsstat, skal være midlertidige, jf. artikel 78, stk. 3. For at sikre, at de trufne foranstaltninger i praksis har en reel virkning, og at der ydes reel støtte til Italien, Grækenland og Ungarn, så de kan håndtere tilstrømningen af migranter, bør foranstaltningernes varighed samtidig ikke være for kort. Det foreslås derfor at anvende de i dette forslag fastsatte midlertidige foranstaltninger i en periode på 24 måneder efter denne afgørelses ikrafttræden.

De midlertidige foranstaltninger, der fremlægges i dette forslag, handler først og fremmest om at flytte de ansøgere om international beskyttelse, som tilsyneladende har et umiddelbart klart behov for international beskyttelse, fra Italien, Grækenland og Ungarn til andre medlemsstater.

De øvrige medlemsstater, der i forslaget defineres som "tilflytningsmedlemsstaterne", får til opgave at behandle ansøgningen for den person, som skal flyttes. Behandlingen af ansøgninger foretages efter bestemmelserne i direktiv 2011/95/EU og direktiv 2005/85/EF samt, fra den 20. juli 2015, direktiv 2013/32/EU, som erstatter direktiv 2005/85/EF. Modtagelsesforholdene stilles til rådighed i henhold bestemmelserne i direktiv 2003/9/EF samt, fra den 20. juli 2015, direktiv 2013/33/EU, som erstatter direktiv 2003/9/EF.

I forslaget fastsættes et numerisk mål for de ansøgere, der skal flyttes fra Italien, Grækenland og Ungarn, nemlig henholdsvis 15 600, 50 400 og 54 000, og bilagene indeholder tre fordelingsnøgler til beregning af antallet af ansøgere, der skal flyttes fra henholdsvis Italien, Grækenland og Ungarn til de andre medlemsstater. Denne fordeling mellem Italien, Grækenland og Ungarn er baseret på hvert lands andel af det samlede antal ulovlige grænsepassager i Italien, Grækenland og Ungarn af personer med klart behov for international beskyttelse. Herved tages ligeledes hensyn til den stærke stigning i antallet af ulovlige grænsepassager i Ungarn i løbet af 2015, og navnlig i juli og august, og i Grækenland i juli og august 2015 samt det fortsat høje antal i Italien i juli og august i år. Det foreslås, at Italien, Grækenland og Ungarn ikke selv indgår som tilflytningsmedlemsstater. De i alt 120 000 ansøgere, der bør flyttes fra Italien, Grækenland og Ungarn, svarer til ca. 62 % af det samlede antal personer med et klart behov for international beskyttelse, som ulovligt indrejste i Italien og Grækenland mellem juli og august 2015 og i Ungarn i 2015. Specifikt for Ungarn foreslås det at flytte 54 000 ansøgere om international beskyttelse; ved udgangen af juli i år er der indgivet 98 072 ansøgninger i Ungarn. Den flytningsforanstaltning, der fastlægges ved denne afgørelse, udgør derfor en rimelig byrdefordeling mellem Italien, Grækenland og Ungarn på den ene side og de øvrige medlemsstater på den anden.

Forslaget fastsætter, at hvis en medlemsstat i ekstraordinære tilfælde meddeler Kommissionen, med behørig begrundelse i overensstemmelse med Unionens grundlæggende værdier, som er nedfældet i artikel 2 traktaten om Den Europæiske Union, at medlemsstaten er ude af stand til at deltage helt eller delvis i flytning af ansøgere i en periode på et år, så bør den i stedet yde et finansielt bidrag til EU's budget på 0,002 % af sit BNP til dækning af bistand til støtte for de bestræbelser, som alle andre medlemsstater iværksætter for at håndtere krisesituationen og konsekvenserne af, at en sådan medlemsstat ikke deltager i

flytningsindsatsen. Hvis det pågældende land kun deltager delvist i flytningen, nedsættes beløbet proportionelt hermed. Dette beløb bør afsættes til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden som formålsbestemte indtægter.

Det skal sikres, at graden af solidaritet med de medlemsstater, der er under særligt pres, udtrykt i antal personer, der skal flyttes, ikke påvirkes. Derfor bør de bevillinger, der i henhold til fordelingsnøglen blev fastsat for enhver medlemsstat, der har foretaget en anmeldelse, som Kommissionen har godtaget, omfordeles til de øvrige medlemsstater.

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af flytningen i tilfælde af, at en eller flere medlemsstater ikke deltager i flytningen af ansøgere, bør gennemførelsesbeføjelser overdrages til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Undersøgelsesproceduren bør anvendes til at omfordele bevillinger i henhold til den fordelingsnøgle, der blev fastsat for den eller de medlemsstater, der ikke deltager, til de resterende medlemsstater på grund af de betydelige konsekvenser af denne omfordeling, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 182/2011.

Anvendelsesområdet for den i denne afgørelse fastsatte flytningsprocedure er begrænset i to henseender.

For det første foreslås det, at denne afgørelse kun finder anvendelse på ansøgere, som har et umiddelbart klart behov for international beskyttelse. Disse ansøgere defineres i dette forslag som ansøgere, hvis nationalitet ifølge Eurostat har en gennemsnitlig EU-anerkendelsesprocent på mere end 75 %.

For det andet foreslås det, at afgørelsen kun finder anvendelse for ansøgere, hvor Italien, Grækenland eller Ungarn i princippet ville være den ansvarlige medlemsstat i overensstemmelse med overtagelseskriterierne i forordning (EU) nr. 604/2013. På denne måde sikres det, at forordning (EU) nr. 604/2013 fortsat finder anvendelse på ansøgere, som befinder sig i Italien, Grækenland og Ungarn, herunder ansøgere med en anerkendelsesprocent på over 75 %, for hvilke et af de objektive kriterier i samme forordning (f.eks. at familiemedlemmer opholder sig i en anden medlemsstat) medfører, at en anden medlemsstat ville være ansvarlig. Disse ansøgere vil derfor blive overført til andre medlemsstater i medfør af forordning (EU) nr. 604/2013 og ikke som led i de i dette forslag påtænkte midlertidige foranstaltninger. Samtidig vil forordning (EU) nr. 604/2013 også fortsat gælde for de personer, der ikke er blevet flyttet inden for rammerne af nærværende ordning, og som kan sendes tilbage til Italien eller Ungarn af de andre medlemsstater. I denne sidstnævnte henseende er Grækenlands situation en anden, idet status quo er, at medlemsstaterne har suspenderet Dublinoverførslerne til Grækenland som følge af opfyldelsen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen M.S.S. mod Belgien og Grækenland, efterfulgt af Domstolens afgørelse i sagen N.S. mod Det Forenede Kongerige, hvori det bekræftes, at der i asylproceduren og i modtagelsesforholdene for asylsøgere i Grækenland er systemmæssige mangler.

I forslaget fastsættes en enkel flytningsprocedure, der skal sikre en hurtig overførsel af de berørte personer til tilflytningsmedlemsstaten. Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktpunkt med henblik på gennemførelsen af afgørelsen og underretter de øvrige medlemsstater og Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) herom.

Medlemsstaterne skal med regelmæssige mellemrum angive antallet af ansøgere, der kan flyttes til deres territorium. Med støtte fra EASO og eventuelt medlemsstaternes forbindelsesofficerer udpeger Italien, Grækenland og Ungarn med jævne mellemrum de

ansøgere, som vil kunne flyttes til andre medlemsstater. I denne forbindelse bør sårbare ansøgere gives forrang. Italien, Grækenland og Ungarn træffer herefter en formel afgørelse om at flytte en ansøger, som underrettes herom. Det anføres i forslaget, at de ansøgere, hvis fingeraftryk påkræves i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 603/2013, ikke må flyttes, medmindre deres fingeraftryk er blevet optaget. Derudover specificeres det i forslaget, at medlemsstaterne bevarer retten til at afslå en flytning af en ansøger, som kan udgøre en fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. Forslaget indeholder bestemmelser om, at alle processuelle skridt skal gennemføres hurtigst muligt, og at flytning af ansøgeren under alle omstændigheder skal finde sted senest to måneder efter tilflytningsmedlemsstatens angivelse af antallet af ansøgere, der kan flyttes hurtigt, med mulighed for forlængelse, hvis det er berettiget, med yderligere to uger for tilflytningsmedlemsstaten, eller med fire uger for Italien, Grækenland eller Ungarn i tilfælde af berettigede praktiske hindringer.

Foruden flytningsforanstaltninger indeholder forslaget andre foranstaltninger til støtte for Italien, Grækenland og Ungarn i disse lande. Forslaget omfatter især en forøgelse af støtten til Italien, Grækenland og Ungarn fra andre medlemsstater, som koordineres af EASO og andre relevante agenturer. Hensigten er at bistå de tre medlemsstater, navnlig med gennemgangen og den indledningsvise behandling af ansøgninger samt ved gennemførelsen af den i dette forslag fastsatte flytningsprocedure (især ved at levere oplysninger og yde særlig assistance til de berørte personer samt i forbindelse med den praktiske gennemførelse af overførslen).

Italien og Grækenland er ifølge forslaget også forpligtet til at opdatere deres køreplaner, og Ungarn pålægges at forelægge Kommissionen en køreplan; køreplanerne skal omfatte passende foranstaltninger for så vidt angår asyl, første modtagelse og tilbagevenden, så kapaciteten, kvaliteten og effektiviteten af deres systemer styrkes på disse områder, samt foranstaltninger til at sikre en korrekt anvendelse af denne afgørelse. Forslaget giver Kommissionen mulighed for under visse omstændigheder at suspendere anvendelsen af denne afgørelse.

Forslaget indeholder særlige garantier og forpligtelser for ansøgere, som flyttes til en anden medlemsstat. I forslaget tillægges de pågældende en ret til at modtage oplysninger om flytningsproceduren, en ret til at blive underrettet om flytningsafgørelsen, hvori den nøjagtige tilflytningsmedlemsstat skal angives, samt en ret til at blive flyttet sammen med familiemedlemmer til den samme tilflytningsmedlemsstat. I forslaget fremhæves også forpligtelsen til at påse, at hensynet til barnets tarv kommer i første række, når der træffes afgørelse vedrørende tilflytningsmedlemsstaten. Dette indebærer blandt andet, at Italien, Grækenland og Ungarn forpligtes til over for den anden medlemsstat at angive, om den ansøger, der skal flyttes, er en uledsaget mindreårig, samt til i samarbejde med den medlemsstat, der har udvist interesse i at flytte den pågældende mindreårige, at sikre, at der inden flytningen foretages en vurdering af barnets tarv i overensstemmelse med den genelle bemærkning nr. 14 (2013) fra FN's Komité for Barnets Rettigheder om, at barnets tarv altid skal komme i første række[6]. Der redegøres i forslaget for konsekvenserne af sekundære bevægelser blandt de ansøgere, der søger om eller nyder international beskyttelse, og som var omfattet af den flytningsmekanisme, der er baseret på gældende EU-lovgivning, dvs. såfremt de uden tilladelse indrejser i en anden medlemsstats område end den ansvarlige medlemsstats område (i dette tilfælde tilflytningsmedlemsstaten).

I forslaget gøres der opmærksom på den mulighed, der følger af artikel 78, stk. 3, i TEUF, som bemyndiger Rådet til på grundlag af forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet at vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for en medlemsstat, som ud

[6] http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

over Italien, Grækenland eller Ungarn ville kunne risikere at stå over for en lignende nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere. Dette kunne eventuelt blive nødvendigt i tilfælde af, at situationen i den østlige del af Ukraine forværres yderligere. Det fremgår af forslaget, at sådanne foranstaltninger eventuelt vil kunne omfatte en suspension af de i denne afgørelse omhandlede forpligtelser, som gælder for den pågældende medlemsstat.

I forslaget præciseres det, at de i denne afgørelse fastsatte flytningsforanstaltninger vil blive ledsaget af finansiel støtte fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, som er oprettet ved forordning (EU) nr. 516/2014. Tilflytningsmedlemsstaterne modtager herved et fast beløb på 6 000 EUR for hver ansøger om international beskyttelse, som i medfør af denne afgørelse flyttes fra Italien, Grækenland og Ungarn. Denne finansielle støtte gennemføres under anvendelse af procedurerne i artikel 18 i forordning (EU) nr. 516/2014. Med hensyn til udgifterne til overførslen indeholder forslaget bestemmelser om, at Italien, Grækenland og Ungarn modtager et fast beløb på 500 EUR for hver person, der flyttes fra deres område.

Ifølge forslaget skal Kommissionen forelægge en rapport for Rådet hvert halve år om gennemførelsen af denne afgørelse samt om gennemførelsen af køreplanerne, baseret på oplysninger fra Italien, Grækenland og Ungarn.

Endelig præciseres det i forslaget, at afgørelsen finder anvendelse på personer, som fra og med datoen for nærværende afgørelses ikrafttræden ankommer til Italien, Grækenland og Ungarn. Denne afgørelse vil også blive anvendt på ansøgere, der er indrejst i de pågældende medlemsstater en måned inden denne afgørelses ikrafttræden.

2.2. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget til Rådets afgørelse er artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 21, der er knyttet som bilag til TEUF, om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i TEUF. Det Forenede Kongerige og Irland kan inden tre måneder efter, at et forslag eller initiativ er blevet forelagt, eller på ethvert tidspunkt efter dets vedtagelse, meddele Rådet, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af sådanne foreslåede foranstaltninger.

I medfør af bestemmelserne i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEUF, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i TEUF. Danmark kan til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser underrette de øvrige medlemsstater om, at Danmark ønsker fuldt ud at gennemføre alle relevante foranstaltninger vedtaget på grundlag af afsnit V i TEUF.

Det Europæiske Fællesskab har indgået aftaler med Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein, som associerer dem med "Dublin-/Eurodacreglerne" (forordning (EF) nr. 343/2003, som er erstattet af forordning (EU) nr. 604/2013, samt forordning (EF) nr. 2725/2000, som vil blive erstattet af forordning (EU) nr. 603/2014). Dette forslag udgør ikke en videreudvikling af "Dublin-/Eurodacreglerne", og de associerede stater er derfor ikke forpligtet til at underrette Kommissionen om deres tiltrædelse af denne afgørelse, når den vedtages af Rådet. De associerede stater kan dog beslutte frivilligt at deltage i de midlertidige foranstaltninger, der fastsættes i denne afgørelse.

2.3. Nærhedsprincippet

Ifølge afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i overensstemmelse med artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Den ovenfor beskrevne nødsituation, som er opstået ved den pludselige tilstrømning af tredjelandsborgere til Italien, Grækenland og Ungarn, har lagt et betydeligt pres på disse landes asylsystemer og ressourcer. Som følge heraf kan andre medlemsstater blive berørt på grund af de pågældende personers sekundære bevægelser fra Italien, Grækenland og Ungarn til disse andre lande. Det står klart, at medlemsstaterne hver for sig ikke på tilfredsstillende vis kan løfte de fælles udfordringer, som alle medlemsstater står over for på dette område. Det er derfor nødvendigt at handle på EU-plan.

2.4. Proportionalitetsprincippet

De forskellige finansielle og operationelle foranstaltninger, som Europa-Kommissionen og EASO indtil videre har truffet til støtte for Italiens, Grækenlands og Ungarns asylsystemer, har vist sig ikke at være tilstrækkelige til at håndtere den nuværende krisesituation i de tre medlemsstater. I betragtning af, hvor alvorlig og påtrængende den situation, der er opstået som følge af den ovenfor beskrevne tilstrømning, er, går valget af en yderligere EU-indsats til fordel for landene ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om en effektiv håndtering af situationen. Ifølge forslaget vil 15 600, 50 400 og 54 000 ansøgere, der har et klart behov for international beskyttelse, skulle flyttes fra henholdsvis Italien, Grækenland og Ungarn til de andre medlemsstater over en periode på to år. På grundlag af de statistiske data fra juli og august 2015 for Italien og Grækenland og hele 2015 for Ungarn udgør antallet af de personer, der skal flyttes, 36 % for hhv. Italien, Grækenland og Ungarn af det samlede antal ulovlige grænsepassager for Italien, Grækenland og Ungarn.

De resterende tredjelandsborgere, som nyder international beskyttelse eller ikke har ansøgt herom, omfattes ikke af flytningsmekanismen og forbliver Italiens, Grækenlands og Ungarns ansvar eller den stats ansvar, som i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013 udpeges som ansvarlig medlemsstat. Den støtte, som tilflytningsmedlemsstaterne yder Italien, Grækenland og Ungarn, er samtidig betinget af, at disse tre medlemsstater henholdsvis opdaterer og forelægger de køreplaner, som Kommissionen overvåger gennemførelsen af, og som skal omfatte specifikke foranstaltninger, der skal træffes af Italien, Grækenland og Ungarn for at sikre, at deres asyl- og migrationssystemer er bedre rustet til at kunne håndtere særligt pressede situationer efter udløbet af den i dette forslag omhandlede flytningsprocedure.

2.5. Indvirkning på de grundlæggende rettigheder

Med indførelsen af midlertidige foranstaltninger på området international beskyttelse til fordel for Italien, Grækenland og Ungarn sikres det, at de grundlæggende rettigheder, som er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("charteret"), for ansøgere med klart behov for international beskyttelse, ikke krænkes.

Ved navnlig at sørge for, at de berørte personer hurtigt får adgang til en passende procedure for tildeling af international beskyttelse, sigtes der i denne afgørelse mod at beskytte asylretten og sikre beskyttelsen mod tilbagesendelse, jf. charterets artikel 18 og 19. Derudover har forslaget til formål at sikre, at retten til værdighed og beskyttelse mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. charterets artikel 1 og 4, respekteres fuldt ud ved at garantere, at de berørte personer overføres til en medlemsstat, som

er i stand til at sikre dem passende modtagelsesforhold og integrationsperspektiver. Afgørelsen har også til formål at beskytte børns rettigheder, jf. charterets artikel 24, og retten til familiens enhed, jf. charterets artikel 7.

2.6. Virkninger for budgettet

Dette forslag medfører yderligere omkostninger for EU-budgettet svarende til et samlet beløb på 780 000 000 EUR.

2015/0209 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien, Grækenland og Ungarn på området international beskyttelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Hvis en eller flere medlemsstater står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den eller de berørte medlemsstater, jf. traktatens artikel 78, stk. 3.

(2) I overensstemmelse med traktatens artikel 80 bør Unionens politikker på området for grænsekontrol, asyl og indvandring samt gennemførelsen heraf være underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, og EU-retsakter vedtaget på dette område skal indeholde passende bestemmelser vedrørende anvendelsen af dette princip.

(3) Den nylige krise i Middelhavsområdet har fået EU-institutionerne til øjeblikkeligt at anerkende, at der er tale om usædvanlige flygtningestrømme i denne region, og opfordre til, at der træffes konkrete solidaritetsforanstaltninger til fordel for medlemsstaterne i frontlinjen. Navnlig forelagde Kommissionen på udenrigs- og indenrigsministrenes fælles samling den 20. april 2015 en tipunktsplan med tiltag, der skal træffes øjeblikkeligt som reaktion på krisen, herunder et tilsagn om at overveje mulighederne for at iværksætte en nødflytningsmekanisme.

(4) I sine konklusioner af 23. april 2015 besluttede Det Europæiske Råd bl.a. at styrke den interne solidaritet og ansvarligheden og forpligtede sig navnlig til at øge krisebistanden til de medlemsstater, der er i frontlinjen, og overveje mulighederne for at organisere nødflytninger mellem alle medlemsstaterne på et frivilligt grundlag samt at indsætte hold fra Det Europæiske Asylstøttekontor i frontlinjemedlemsstaterne, med henblik på fælles behandling af asylansøgninger, herunder registrering og optagelse af fingeraftryk.

(5) I sin beslutning af 29. april 2015 bekræftede Europa-Parlamentet, at Unionens reaktion på de seneste tragedier i Middelhavet skal bygge på princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling, og at der skal gøres en øget indsats på dette område til fordel for de medlemsstater, der modtager det største antal flygtninge og ansøgere om international beskyttelse, enten i absolutte tal eller forholdsmæssigt.

(6) På mødet den 25.-26. juni 2015 besluttede Det Europæiske Råd bl.a., at tre vigtige dimensioner bør fremmes parallelt: flytning/genbosættelse, tilbagesendelse/tilbagetagelse/reintegration og samarbejde med oprindelses- og transitlandene. Det Europæiske Råd nåede i lyset af den aktuelle krisesituation og tilsagnet om at styrke solidaritet og ansvarlighed navnlig til enighed om den midlertidige og ekstraordinære flytning af 40 000 personer med et klart behov for international beskyttelse fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater over to år, i hvilken alle medlemsstater deltager. Det opfordrede til en hurtig vedtagelse af Rådets afgørelse herom og konkluderede, at alle medlemsstater med dette mål for øje ved konsensus vedtager en fordeling af disse personer, som afspejler den særlige situation i medlemsstaterne.

(7) De særlige situationer i medlemsstaterne følger navnlig af migrationsstrømmene i andre geografiske regioner, f.eks. migrationen fra det vestlige Balkan.

(8) Flere medlemsstater oplevede i 2014 en betydelig stigning i tilstrømningen til deres område af migranter, herunder ansøgere om international beskyttelse, og for nogle er stigningen fortsat i de første måneder af 2015. Europa-Kommissionen har ydet finansiel krisebistand og Det Europæiske Asylstøttekontor operationel støtte til flere medlemsstater for at hjælpe dem med at håndtere denne stigning.

(9) Blandt de medlemsstater, der har været udsat for et særlig stort pres på baggrund af den seneste tids tragiske begivenheder i Middelhavsområdet, har navnlig Italien og Grækenland og senest Ungarn oplevet en hidtil uset tilstrømning af migranter, herunder ansøgere om international beskyttelse, som har et klart behov for beskyttelse, og dette har sat landenes indvandrings- og asylsystemer under betydeligt pres.

(10) Rådet nåede den 20. juli 2015 til enighed om en generel indstilling til et udkast til en afgørelse om en midlertidig og ekstraordinær flytningsmekanisme fra Italien og Grækenland til andre EU-lande for personer med et klart behov for international beskyttelse. Samme dag vedtog repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, ved konsensus - på baggrund af den særlige situation i medlemsstaterne - en resolution om flytning af 40 000 personer med et klart behov for international beskyttelse fra Grækenland og Italien. Over en periode på to år vil 24 000 personer blive flyttet fra Italien og 16 000 personer fra Grækenland.

(11) I løbet af de seneste uger er migrationspresset ved EU's sydlige ydre land- og søgrænser igen steget kraftigt, og flytningen af migrationsstrømmene fra det centrale til det østlige Middelhavsområde og vestbalkanruten til Ungarn fortsætter som følge af det stigende antal migranter, der ankommer til og fra Grækenland. På baggrund af denne situation er yderligere midlertidige foranstaltninger berettigede for at lette asylpresset på Italien og Grækenland, og ligeledes er nye foranstaltninger til fordel for Ungarn berettigede.

(12) Ifølge oplysninger fra Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) foregik ulovlig indrejse i EU i de første otte måneder af 2015 hovedsageligt via det centrale og østlige Middelhav. Siden årets begyndelse er ca. 116 000 migranter rejst ulovligt ind i Italien (inklusive ca. 10 000 ulovlige migranter, som de lokale myndigheder har registreret, men som endnu ikke er bekræftet af Frontex' oplysninger). I løbet af maj og juni i år konstaterede Frontex 34 691 ulovlige grænsepassager, og i juli og august var antallet 42 356, hvilket er en stigning på 20 %. Der var en stor stigning i Grækenland i 2015, hvor over 211 000 ulovlige migranter nåede landet (inklusive 28 000 ulovlige migranter, som er registreret af de lokale myndigheder, men endnu ikke er bekræftet af

Frontex' oplysninger. I løbet af maj og juni i år konstaterede Frontex 53 624 ulovlige grænsepassager, og i juli og august var antallet 137 000, hvilket er en stigning på 250 %). I løbet de første otte måneder af 2015 blev der konstateret 145 000 ulovlige grænsepassager i Ungarn (inklusive ca. 3 000 ulovlige migranter, som de lokale myndigheder har registreret, men som endnu ikke er bekræftet af Frontex' oplysninger). I løbet af maj og juni i år var der 53 642 ulovlige grænsepassager, og i juli og august var antallet på 78 472, hvilket er en stigning på 150 %. En betydelig del af det samlede antal ulovlige migranter, der er konstateret i disse regioner, omfattede indvandrere af nationaliteter, som ifølge data fra Eurostat har en høj EU-anerkendelsesprocent.

(13) Ifølge tal fra Eurostat og EASO søgte 39 183 personer om international beskyttelse i Italien i 2015, sammenlignet med 30 755 i samme periode i 2014 (en stigning på 27 %). En lignende stigning i antallet af ansøgninger blev konstateret i Grækenland med 7 475 ansøgninger (dvs. en stigning på 30 %). Ungarn stod over for en meget kraftig stigning i første halvdel af 2015 sammenlignet med samme periode 2014: 98 072 personer ansøgte om international beskyttelse mellem januar og juli 2015 mod 7 055 i samme periode i 2014. Det svarer til en stigning på 1290 %.

(14) Der er allerede truffet mange foranstaltninger for at hjælpe Italien og Grækenland som led i migrations- og asylpolitikken, bl.a. ved at give dem omfattende krisebistand og operationel støtte fra Det Europæiske Asylstøttekontor. Italien og Grækenland har modtaget henholdsvis den næst- og tredjestørste andel af den støtte, der er tildelt i perioden 2007-2013 som led i rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme (SOLID), og har endvidere modtaget omfattende finansiel krisebistand. Italien og Grækenland vil fortsat være hovedmodtagerne af støtte fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden i perioden 2014-2020. Ungarn har modtaget 25,5 mio. EUR i perioden 2007-2013 fra rammeprogrammet, herunder krisebistand, og vil få mere end 64 mio. EUR for perioden 2014-2020 inden for rammerne af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed (Grænser). Under begge fonde er betydelige krisebistandsmidler allerede tildelt Ungarn i 2014 og 2015.

(15) På grund af de nuværende ustabile forhold og konflikter i umiddelbar nærhed af Italien og Grækenland og virkningerne på migrationsstrømmene for Ungarn er det meget sandsynligt, at der fortsat vil være et betydeligt og stigende pres på disse landes migrations- og asylsystemer, og at en væsentlig del af migranterne kan have behov for international beskyttelse. Derfor er det absolut nødvendigt at vise solidaritet med Italien, Grækenland og Ungarn og at supplere de foranstaltninger, der hidtil er truffet for at støtte dem, med midlertidige foranstaltninger på området international beskyttelse.

(16) Det bør huskes, at afgørelsen om en midlertidig og ekstraordinær EU-flytningsmekanisme fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater for personer med et klart behov for international beskyttelse af [*dato*] fastsætter en forpligtelse for Italien og Grækenland om at fremlægge strukturelle løsninger til håndtering af ekstraordinære pres på deres asyl- og migrationssystemer, ved at etablere robuste og strategiske rammer til imødegåelse af krisen og ved at intensivere den igangværende reformproces på disse områder. De køreplaner, som Italien og Grækenland forventes at forelægge med henblik herpå, bør tilpasses for at tage hensyn til denne afgørelse. Ligeledes bør Ungarn på datoen for denne afgørelses ikrafttræden forelægge en køreplan for Kommissionen med passende foranstaltninger på området asyl, modtagelse og tilbagevenden, der øger kapaciteten, kvaliteten og effektiviteten i landets system på disse områder, samt med foranstaltninger til at sikre en korrekt

gennemførelse af denne afgørelse, så landet efter udløbet af denne afgørelses anvendelsesperiode vil være bedre i stand til at håndtere en eventuel øget tilstrømning af migranter.

(17) Med tanke på, at Det Europæiske Råd nåede til enighed om et sæt af indbyrdes forbundne foranstaltninger, bør Kommissionen have beføjelse til, hvor det er relevant og efter at have givet den pågældende stat lejlighed til at fremlægge sine synspunkter, at suspendere anvendelsen af denne afgørelse i et begrænset tidsrum, hvor Italien, Grækenland og Ungarn ikke overholder deres forpligtelser i denne henseende.

(18) Hvis en anden medlemsstat kommer i en lignende krisesituation på grund af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den pågældende medlemsstat i medfør af artikel 78, stk. 3, i TEUF.

(19) Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte en suspension af de forpligtelser, der påhviler denne medlemsstat i henhold til nærværende afgørelse. Den omstændighed, at Ungarn ikke afgav noget tilsagn i henhold til afgørelsen om en midlertidig og ekstraordinær EU-flytningsmekanisme fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater af personer med et klart behov for international beskyttelse, som blev vedtaget den [*dato*] 2015, tages behørigt i betragtning, og det er derfor ikke nødvendigt i denne afgørelse formelt at suspendere Ungarns deltagelse, jf. artikel 9 i nævnte afgørelse.

(20) Som fastsat i artikel 78, stk. 3, i TEUF bør de påtænkte foranstaltninger til fordel for Italien, Grækenland og Ungarn være af midlertidig karakter. En anvendelsesperiode på 24 måneder er rimelig med henblik på at sikre, at foranstaltningerne i denne afgørelse virker og reelt hjælper Italien, Grækenland og Ungarn med at håndtere de omfattende migrationsstrømme.

(21) Foranstaltningerne vedrørende flytningerne fra Italien, Grækenland og Ungarn, der er fastsat i denne afgørelse, indebærer en midlertidig undtagelse fra reglen i artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013[7], i henhold til hvilken Italien, Grækenland og Ungarn ellers ville have været ansvarlige for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse på grundlag af de kriterier, der er fastsat i kapitel III i forordningen, samt en midlertidig undtagelse fra de proceduremæssige skridt, herunder tidsfrister, der er fastsat i artikel 21, 22 og 29 i samme forordning. De øvrige bestemmelser i forordning (EU) nr. 604/2013, herunder gennemførelsesbestemmelserne fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014, er fortsat gældende, herunder de heri indeholdte regler om pligt for den overførende medlemsstat til at afholde de udgifter, der er nødvendige for at overføre en ansøger til tilflytningsmedlemsstaten, og om samarbejde om overførsler mellem medlemsstaterne samt om videregivelse af oplysninger via det elektroniske kommunikationsnetværk DubliNet. Denne afgørelse omfatter også en undtagelse fra samtykke fra ansøgeren om

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

international beskyttelse, jf. artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014[8].

(22) Flytningsprocedurer fritager ikke medlemsstaterne fra at anvende bestemmelserne i forordning (EU) nr. 604/2013 fuldt ud, herunder bestemmelserne om familiesammenføring, særlig beskyttelse af uledsagede mindreårige, samt bestemmelsen om humanitær opholdstilladelse, der er baseret på en skønsmæssig vurdering.

(23) Uden at foregribe afgørelser om asylansøgninger på nationalt niveau har det været nødvendigt at træffe et valg med hensyn til, hvilke kriterier der skal lægges til grund, når det afgøres, hvilke og hvor mange ansøgere der skal flyttes fra Italien, Grækenland og Ungarn. Der er planlagt et klart og brugbart system baseret på en tærskel, der på grundlag af de seneste foreliggende statistikker fra Eurostat er fastsat som den gennemsnitlige andel afgørelser på EU-plan, der er truffet i procedurer i første instans, om tildeling af international beskyttelse, set i forhold til det samlede antal afgørelser på EU-plan om ansøgninger om international beskyttelse, der er truffet i første instans. På den ene side skal denne tærskel i videst muligt omfang sikre, at alle de ansøgere, der har et klart behov for international beskyttelse, hurtigt og fuldt ud kan nyde godt af deres ret til beskyttelse i tilflytningsmedlemsstaten. På den anden side skal den i videst muligt omfang forhindre, at personer, der sandsynligvis vil få afslag på deres ansøgninger, flyttes til en anden medlemsstat og dermed uretmæssigt forlænger deres ophold i Unionen. I denne afgørelse bør anvendes en tærskel på 75 %, der er baseret på de seneste foreliggende ajourførte kvartalsdata fra Eurostat om afgørelser i første instans.

(24) Formålet med de midlertidige foranstaltninger er at lette det store pres på asylsystemerne i Italien, Grækenland og Ungarn, navnlig ved at flytte et stort antal ansøgere med et klart behov for international beskyttelse, som ankommer til Italien, Grækenland og Ungarn efter den dato, hvorfra denne afgørelse finder anvendelse. På grundlag af det samlede antal tredjelandsstatsborgere, der er indrejst ulovligt i Italien, Grækenland og Ungarn i 2015 og antallet af disse med et klart behov for international beskyttelse, bør i alt 120 000 ansøgere med et klart behov for international beskyttelse flyttes fra Italien, Grækenland og Ungarn. Dette antal svarer til ca. 62 % af det samlede antal tredjelandsstatsborgere med et klart behov for international beskyttelse, som er rejst ulovligt ind i Italien og Grækenland i juli og august 2015 og i Ungarn i løbet af 2015. Den flytningsforanstaltning, der fastlægges ved denne afgørelse, udgør en rimelig byrdefordeling mellem Italien, Grækenland og Ungarn på den ene side og de øvrige medlemsstater på den anden, med udgangspunkt i de samlede foreliggende tal om ulovlig grænsepassage i 2015. En sammenligning af disse tal mellem Italien, Grækenland og Ungarn viser, at 13 % af ansøgerne bør flyttes fra Italien, 42 % fra Grækenland og 45 % fra Ungarn.

(25) Flytning af ansøgere med et klart behov for international beskyttelse bør ske på grundlag af en fordelingsnøgle, som findes i bilag I, II og III. Den foreslåede fordelingsnøgle bør baseres på a) befolkningens størrelse (40 % vægtning), b) det samlede BNP (40 % vægtning), c) det gennemsnitlige antal asylansøgninger pr. en

[8] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168).

million indbyggere i perioden 2010-2014[9] (10 % vægtning, med et loft på 30 % af befolkningstallets og BNP's virkning på fordelingsnøglen, for at undgå uforholdsmæssige virkninger af dette kriterium på den overordnede fordeling) og d) arbejdsløsheden (10 % vægtning, med et loft på 30 % af befolkningstallets og BNP's virkning på fordelingsnøglen, for at undgå uforholdsmæssige virkninger af dette kriterium på den overordnede fordeling). Den fordelingsnøgle, der er anført i bilag I, II og III til denne afgørelse, er fastlagt under hensyntagen til, at de medlemsstater, hvorfra flytningen finder sted, ikke selv bør fungere som tilflytningsmedlemsstat.

(26) Hvis en medlemsstat under ekstraordinære omstændigheder meddeler Kommissionen, med behørig begrundelse i overensstemmelse med Unionens grundlæggende værdier, som er nedfældet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, at medlemsstaten midlertidigt er ude af stand til at deltage helt eller delvis i flytning af ansøgere i en periode på et år, bør den i stedet yde et finansielt bidrag til EU's budget på 0,002 % af sit BNP til dækning af bistand til støtte for de bestræbelser, som alle andre medlemsstater iværksætter for at håndtere krisesituationen og konsekvenserne af, at en sådan medlemsstat ikke deltager i flytningsindsatsen. Hvis det pågældende land kun deltager delvist i flytningen, nedsættes dette beløb proportionelt hermed. Dette beløb bør afsættes til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden som formålsbestemte indtægter.

(27) Det skal sikres, at graden af solidaritet med de medlemsstater, der er under særligt pres, udtrykt i antal personer, der skal flyttes, ikke påvirkes. Derfor bør de bevillinger, der i henhold til fordelingsnøglen blev fastsat for enhver medlemsstat, der har foretaget en anmeldelse, som Kommissionen har godtaget, omfordeles til de øvrige medlemsstater.

(28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af flytningen i tilfælde af, at en eller flere medlemsstater ikke deltager i flytningen af ansøgere, bør gennemførelsesbeføjelser overdrages til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser[10].

(29) Undersøgelsesproceduren bør anvendes til at omfordele bevillingerne i henhold til den fordelingsnøgle, der blev fastsat for den eller de medlemsstater, der ikke deltager, til de resterende medlemsstater på grund af de betydelige konsekvenser af denne omfordeling, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 182/2011.

(30) Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 516/2014 yder støtte til byrdefordeling, der er aftalt mellem medlemsstaterne, og kan reagere på den seneste politiske udvikling på dette område. I artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 516/2014 er der åbnet mulighed for, at medlemsstaterne gennemfører foranstaltninger vedrørende overførsel af ansøgere om international beskyttelse som led i deres nationale programmer, mens der i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 516/2014 ydes et fast beløb fra fonden på 6 000 EUR for hver person med international beskyttelse, der overføres fra en anden medlemsstat.

(31) Med henblik på gennemførelse af princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling og i betragtning af, at denne afgørelse udgør en videreudvikling af politikken på dette område, bør det sikres, at de medlemsstater, der i kraft af afgørelsen tager imod

[9] For Kroatien tages perioden 2013-2014 i betragtning.

[10] EUT L 55 af 28.2 2011, s. 13.

ansøgere med et klart behov for international beskyttelse fra Italien, Grækenland eller Ungarn, modtager et fast beløb for hver person, de modtager, som svarer til det faste beløb, der er fastsat i artikel 18 forordning (EU) nr. 516/2014, og som tildeles efter proceduren i samme artikel. Dette indebærer en begrænset, midlertidig undtagelse fra artikel 18 i forordning 516/2014, idet det faste beløb bør udbetales for ansøgere, der flyttes, snarere end for personer, der nyder international beskyttelse. En sådan midlertidig udvidelse af muligheden for at modtage det faste beløb forekommer nemlig at være et afgørende led i den nødordning, der fastlægges ved denne afgørelse. Med hensyn til udgifterne til overførslen indeholder forslaget bestemmelser om, at Italien, Grækenland og Ungarn modtager et fast beløb på 500 EUR for hver person, der flyttes fra deres område. Medlemsstaterne bør have ret til at modtage yderligere forfinansiering, der udbetales i 2016, efter revisionen af deres nationale programmer under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden for at gennemføre aktioner i medfør af denne afgørelse.

(32) Det er nødvendigt, at der indføres en hurtig flytningsprocedure, og at de midlertidige foranstaltninger ledsages af et tæt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne og operationel støtte fra Det Europæiske Asylstøttekontor.

(33) Hensynet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden bør varetages under hele flytningsproceduren, indtil overførslen af ansøgeren er gennemført. Hvis en medlemsstat har rimelig grund til at anse en ansøger for en fare for sin nationale sikkerhed eller den offentlige orden, bør den under fuld overholdelse af ansøgerens grundlæggende rettigheder, herunder de relevante regler om databeskyttelse, underrette de andre medlemsstater herom.

(34) Når der træffes afgørelse om, hvilke ansøgere med et klart behov for international beskyttelse der skal flyttes fra Italien, Grækenland og Ungarn, bør sårbare ansøgere, jf. artikel 21 og 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU[11], have forrang. I den forbindelse bør der navnlig tages hensyn til ansøgernes særlige behov, herunder sundhedsmæssige behov. Hensynet til barnets tarv bør altid komme i første række.

(35) Integrationen af ansøgere med et klart behov for international beskyttelse i værtssamfundet er hjørnestenen i et velfungerende fælles europæisk asylsystem. Når der træffes afgørelse om, hvilken medlemsstat en ansøger skal flyttes til, bør der således tages særligt hensyn til ansøgerens specifikke kvalifikationer og karakteristika, f.eks. sprogkundskaber og andre individuelle oplysninger på grundlag af dokumenteret familiemæssig, kulturel eller social tilknytning, der kan lette ansøgerens integration i tilflytningsmedlemsstaten. Når der er tale om særligt sårbare ansøgere, bør der tages hensyn til tilflytningsmedlemsstatens kapacitet til at yde tilstrækkelig støtte til disse ansøgere og til nødvendigheden af at sikre en rimelig fordeling af disse ansøgere mellem medlemsstaterne. På grundlag af ovenstående oplysninger kan tilflytningsmedlemsstater under behørig hensyntagen til princippet om ikkeforskelsbehandling angive deres præferencer med hensyn til ansøgere, i henhold til hvilke Italien, Grækenland og Ungarn i samråd med EASO og, hvis dette er relevant, forbindelsesofficerer kan udarbejde lister over mulige ansøgere, der udpeges til at blive flyttet til den pågældende medlemsstat.

---

[11] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdet) (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

(36) Medlemsstaterne bør sende forbindelsesofficerer til Ungarn for at lette en effektiv gennemførelse af flytningsproceduren, blandt andet ved at medvirke til en hensigtsmæssig fordeling af de ansøgere, der kan flyttes, under særlig hensyntagen til deres sårbarhed og kvalifikationer. For så vidt angår både udpegelsen af forbindelsesofficerer i Ungarn og udførelsen af deres opgaver bør tilflytningsmedlemsstaten og Ungarn udveksle alle relevante oplysninger og fortsætte deres tætte samarbejde under hele flytningsproceduren.

(37) De retsgarantier og formelle garantier, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 604/2013, finder fortsat anvendelse på ansøgere omfattet af denne afgørelse. Desuden skal ansøgerne underrettes om den flytningsprocedure, der er fastsat i denne afgørelse, og have meddelelse om flytningsafgørelsen, der udgør en afgørelse om overførsel som omhandlet i artikel 26 forordning (EU) nr. 604/2013. Da EU-lovgivningen ikke giver ansøgerne ret til at vælge, hvilken medlemsstat der skal behandle deres ansøgninger, bør de i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 604/2013 have adgang til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser om flytning, dog alene med henblik på at sikre, at deres grundlæggende rettigheder respekteres. I overensstemmelse med forordningens artikel 27 kan medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsætte, at en klage mod en overførselsafgørelse ikke automatisk suspenderer overførslen af ansøgeren, men at den pågældende person har mulighed for at anmode om at udsætte gennemførelsen af overførselsafgørelsen, indtil der foreligger et resultat af den pågældendes klage.

(38) Både før og efter overførslen til tilflytningsmedlemsstaterne bør ansøgerne nyde godt af de rettigheder og garantier, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/9/EF[12] og Rådets direktiv 2005/85/EF[13], og, fra den 20. juli 2015, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU[14], herunder for så vidt går deres særlige modtagelses- og procedurebehov. Desuden finder Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000[15] og, fra den 20. juli 2015, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013[16] fortsat anvendelse på ansøgere, der er omfattet af denne afgørelse.

---

[12] Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18).

[13] Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne, EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

[14] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

[15] Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen (EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1).

[16] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

(39) Der bør træffes foranstaltninger for at undgå, at ansøgere rejser videre fra tilflytningsmedlemsstaten til andre medlemsstater, idet de kan hindre en effektiv anvendelse af denne afgørelse. Ansøgerne bør navnlig informeres om konsekvenserne af ulovlig videre rejse til andre medlemsstater og om, at de - hvis tilflytningsmedlemsstaten giver dem international beskyttelse - i princippet kun har de rettigheder, der er knyttet til international beskyttelse, i tilflytningsmedlemsstaten.

(40) I overensstemmelse med målene i Rådets direktiv 2013/33/EU bør harmoniseringen af modtagelsesforholdene i medlemsstaterne desuden medvirke til at begrænse sekundære bevægelser blandt ansøgere om international beskyttelse som følge af forskellene mellem modtagelsesforholdene. Med henblik på at nå det samme mål bør medlemsstaterne overveje at indføre indberetningspligt og sikre materielle modtagelsesforhold for ansøgere om international beskyttelse, som kun er ikkefinansielle og omfatter indkvartering, kost og tøj, samt, hvis det er relevant, sørge for, at ansøgere overføres direkte til tilflytningsmedlemsstaten. Som fastsat i de gældende asyl- og Schengenregler bør medlemsstaterne under behandlingen af ansøgningerne om international beskyttelse ligeledes, medmindre der foreligger tungtvejende humanitære grunde, undgå at udlevere nationale rejsedokumenter til ansøgere og ikke give dem andre incitamenter, f.eks. finansielle, der kan lette ulovlig indrejse i andre medlemsstater. I tilfælde af ulovlig indrejse i andre medlemsstater bør ansøgere sendes tilbage til tilflytningsmedlemsstaten, jf. reglerne i forordning (EU) nr. 604/2013.

(41) For at undgå sekundære bevægelser blandt personer med international beskyttelse bør medlemsstaterne også underrette disse personer om de betingelser, hvorpå de lovligt kan rejse ind og opholde sig i en anden medlemsstat, og medlemsstaterne kan indføre indberetningspligt. I henhold til direktiv 2008/115/EF bør medlemsstaterne kræve, at en person under international beskyttelse, der opholder sig ulovligt på deres område, straks vender tilbage til tilflytningsmedlemsstaten. Hvis den pågældende ikke frivilligt vender tilbage, bør der anvendes tvangsmæssig tilbagesendelse til tilflytningsmedlemsstaten.

(42) Hvis det er fastsat i national ret, kan den medlemsstat, som tvangsmæssigt tilbagesender en person til tilflytningsmedlemsstaten, beslutte at udstede et nationalt forbud mod indrejse, således at personen i en vis periode ikke kan rejse ind i den pågældende medlemsstat.

(43) Da formålet med denne afgørelse er at håndtere en nødsituation og at støtte Italien og Grækenland for at styrke deres asylsystemer, bør de have mulighed for - med bistand fra Kommissionen - at indgå bilaterale aftaler med Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz om flytning af personer, der er omfattet af denne afgørelse. Sådanne aftaler bør også afspejle de centrale elementer i denne afgørelse, herunder navnlig dem, der vedrører flytningsproceduren og ansøgeres rettigheder og pligter, såvel som elementerne i forordning 604/2013.

(44) Den særlige støtte, der ydes til Italien, Grækenland og Ungarn gennem flytningsmekanismen bør suppleres med yderligere foranstaltninger, fra tredjelandsstatsborgeres ankomst i Italien, Grækenland og Ungarn indtil afslutningen af alle gældende procedurer, koordineret af EASO og andre relevante agenturer, f.eks. Frontex, der koordinerer tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, som ikke har ret til at opholde sig på medlemsstaternes område, jf. bestemmelserne i direktiv 2008/115/EF.

(45) Målet for denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(46) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(47) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.]

ELLER

(48) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i disse medlemsstater.]

ELLER

(49) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(50) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland (ved skrivelse af …) meddelt, at Irland ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.]

ELLER

(51) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige meddelt (ved skrivelse af …), at Det Forenede Kongerige ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

(52) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

(53) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(54) I betragtning af sagens hastende karakter bør denne afgørelse træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1
Genstand

Ved denne afgørelse fastsættes midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien, Grækenland og Ungarn på området international beskyttelse, der skal støtte disse lande i bedre at håndtere en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere til disse medlemsstater.

Artikel 2
Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

(a) "ansøgning om international beskyttelse": en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU[17]

(b) "ansøger": en tredjelandsstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om

(c) "international beskyttelse": flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus som defineret i artikel 2, litra e) og g), i direktiv 2011/95/EU

(d) "familiemedlemmer": familiemedlemmer som defineret i artikel 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013

(e) "flytning": overførsel af en ansøger fra den medlemsstats område, som kriterierne i kapitel III i forordning (EU) nr. 604/2013 angiver som ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, til tilflytningsmedlemsstatens område

[17] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

(f) "tilflytningsmedlemsstat": den medlemsstat, der bliver ansvarlige for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013 fra en ansøger, efter at han eller hun er flyttet til den pågældende medlemsstats område.

Artikel 3
Anvendelsesområde

1. Flytning finder kun sted for ansøgere, der har indgivet deres ansøgning om international beskyttelse i Italien, Grækenland eller Ungarn, og som disse stater ellers ville have været ansvarlige for i henhold til kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, jf. kapitel III i forordning (EU) nr. 604/2013.

2. Flytning gælder i medfør af denne afgørelse kun for ansøgere, der tilhører nationaliteter, for hvilke andelen af afgørelser om tildeling af international beskyttelse ifølge de seneste foreliggende EU-dækkende ajourførte kvartalsdata fra Eurostat udgør 75 % eller mere af de afgørelser, der er truffet i første instans om ansøgninger om international beskyttelse, jf. kapitel III i direktiv 2013/32/EU[18]. I tilfælde af statsløse personer tages det land, hvor vedkommende tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, i betragtning. Kvartalsmæssige ajourføringer tages kun i betragtning for ansøgere, som ikke allerede er blevet udpeget som ansøgere, der vil kunne flyttes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3.

18 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

Artikel 4
Flytning af ansøgere til medlemsstater

1. Ansøgere flyttes til de andre medlemsstater, som følger:

   (a) 15 600 ansøgere flyttes fra Italien til de andre medlemsstaters område, som angivet i bilag I.

   (b) 50 400 ansøgere flyttes fra Grækenland til de andre medlemsstaters område, som angivet i bilag II.

   (c) 54 000 ansøgere flyttes fra Ungarn til de andre medlemsstaters område, som angivet i bilag III.

2. En medlemsstat kan under ekstraordinære omstændigheder senest en måned efter ikrafttrædelsen af denne afgørelse meddele Kommissionen, at den midlertidigt er ude af stand til tage hel eller delvis del i flytningen af ansøgere fra den medlemsstat, som tilbydes hjælp i form af flytning, med angivelse af behørigt begrundede årsager, som er forenelige med Unionens grundlæggende værdier, der er forankret i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union. Kommissionen vurderer de årsager, der angives, og retter en afgørelse til denne medlemsstat. Hvis Kommissionen finder, at meddelelsen er behørigt begrundet, fritages medlemsstaten for en periode på et år fra forpligtelsen til at tage del i flytningen af ansøgere, der falder ind under denne afgørelse, og den skal i stedet give et økonomisk bidrag til EU-budgettet, som svarer til et beløb på 0,002 % af BNP; i tilfælde af delvis deltagelse i flytningen, nedsættes beløbet proportionelt. Dette bidrag anvendes til at finansiere bistand, der støtter indsatser, som iværksættes af alle andre medlemsstater for at kunne håndtere krisesituationen og følgerne af, at denne medlemsstat ikke deltager, jf. bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF[19]. Det udgør formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 21, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[20].

3. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt om omfordeling af tildelingerne under den fordelingsnøgle, som var planlagt for alle medlemsstater, som har indgivet en meddelelse, der er godtaget af Kommissionen i medfør af stk. 2, til de øvrige medlemsstater, efter den fordelingsnøgle, som fremgår af bilag I, II og III. En sådan gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, som der henvises til i artikel 13, stk. 2.

Artikel 5
Flytningsprocedure

1. Med henblik på det administrative samarbejde, der er nødvendigt for at gennemføre denne afgørelse, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt, hvis adresse den meddeler de øvrige medlemsstater og EASO. Medlemsstaterne træffer i

[19] EUT L 150 af 20.5 2014, s. 168.
[20] EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

samarbejde med EASO og andre relevante agenturer alle passende foranstaltninger til etablering af et direkte samarbejde og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder, herunder om de grunde, der henvises til i stk. 7.

2. Medlemsstaterne skal med regelmæssige mellemrum og mindst hver tredje måned meddele, hvor mange ansøgere, der hurtigt kan flyttes til deres områder, samt eventuelt andre relevante oplysninger.

3. På grundlag af disse oplysninger udpeger Italien, Grækenland og Ungarn med bistand fra EASO og, hvor dette er relevant, medlemsstaternes forbindelsesofficerer, jf. stk. 8, de ansøgere, der vil kunne flyttes til de øvrige medlemsstater, og forelægger hurtigst muligt alle relevante oplysninger for kontaktpunkterne i disse medlemsstater. I den forbindelse gives sårbare ansøgere som omhandlet i artikel 21 og 22 i direktiv 2013/33/EU forrang.

4. Efter godkendelse fra tilflytningsmedlemsstaten træffer Italien, Grækenland og Ungarn så hurtigt som muligt afgørelse om at flytte de udpegede ansøgere til en bestemt tilflytningsmedlemsstat og underretter i samråd med EASO ansøgeren herom i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4. Tilflytningsmedlemsstaten kan kun beslutte ikke at godkende tilflytningen af en ansøger, hvis der er rimelige grunde hertil som omhandlet i stk. 7.

5. Ansøgere, for hvilke der er i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 603/2013 skal optages fingeraftryk, kan kun foreslås flyttet, hvis deres fingeraftryk er blevet optaget og videregivet til Eurodacs centrale system i henhold til nævnte forordning.

6. Overførslen af en ansøger til tilflytningsmedlemsstaten finder sted hurtigst muligt, efter at den berørte person er blevet underrettet om afgørelsen om overførsel, jf. artikel 6, stk. 4. Italien, Grækenland og Ungarn skal meddele tilflytningsmedlemsstaten dato og tidspunkt for overførslen samt eventuelle andre relevante oplysninger.

7. Medlemsstaterne bevarer alene retten til at afslå en flytning af en ansøger, hvis der er rimelige grunde til at anse den pågældende for en fare for deres nationale sikkerhed eller den offentlige orden, eller hvis der er tungtvejende grunde til at anvende undtagelsesbestemmelserne i artikel 12 og 17 i direktiv 2011/95/EU.

8. Med henblik på gennemførelsen af alle aspekter af den flytningsprocedure, der er beskrevet i denne artikel, kan medlemsstaterne efter udveksling af alle relevante oplysninger beslutte at udpege forbindelsesofficerer til Italien, Grækenland og Ungarn.

9. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med gældende EU-ret fuldt ud opfylde deres forpligtelser.

10. Identifikation, registrering og optagelse af fingeraftryk med henblik på flytningsproceduren vil derfor blive garanteret af Italien, Grækenland og Ungarn, og de nødvendige faciliteter vil være til stede. Ansøgere, der unddrager sig flytningsproceduren, udelukkes fra flytning.

11. Den i denne artikel fastlagte flytningsprocedure skal være afsluttet så hurtigt som muligt og senest to måneder, efter at tilflytningsmedlemsstaten har givet meddelelse som omhandlet i stk. 2, medmindre tilflytningsmedlemsstatens godkendelse som omhandlet i stk. 4 finder sted mindre end 2 uger inden udløbet af denne frist på to måneder. I så fald kan fristen for afslutning af flytningsproceduren forlænges med en periode, som ikke må overstige yderligere to uger. Desuden kan denne frist også forlænges med en periode på yderligere 4 uger, hvis det er hensigtsmæssigt, hvis Italien, Grækenland eller Ungarn godtgør, at der er objektive, praktiske hindringer for, at overførslen kan finde sted.

12. Hvis flytningsproceduren ikke er afsluttet inden for denne tidsfrist, og medmindre Italien, Grækenland eller Ungarn er enige med tilflytningsmedlemsstaten om en rimelig forlængelse af tidsfristen, forbliver Italien, Grækenland og Ungarn ansvarlige for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013.

13. Efter flytningen af ansøgeren optager tilflytningsmedlemsstaten ansøgerens fingeraftryk og videregiver dem til Eurodacs centrale system i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) nr. 603/2013 og ajourfører datasættene i overensstemmelse med artikel 10 og, hvor det er relevant, med artikel 18 i nævnte forordning.

Artikel 6

Rettigheder og forpligtelser for ansøgere om international beskyttelse, der er omfattet af denne afgørelse

1. Hensynet til barnets tarv skal komme i første række, når medlemsstaterne gennemfører denne afgørelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at familiemedlemmer, der er omfattet af denne afgørelse, flyttes til samme medlemsstat.

3. Før der træffes afgørelse om at flytte en ansøger, underretter Italien, Grækenland og Ungarn ansøgeren på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed må formodes at forstå, om flytningsproceduren som fastlagt i denne afgørelse.

4. Når der er truffet afgørelse om at flytte en ansøger, underretter Italien, Grækenland og Ungarn den pågældende person skriftligt herom, inden selve flytningen finder sted. Det skal fremgå af afgørelsen, hvilken medlemsstat ansøgeren flyttes til.

5. En person, der nyder international beskyttelse eller har ansøgt herom, og som rejser ind i en anden medlemsstat end tilflytningsmedlemsstaten uden at opfylde

betingelserne for ophold i denne anden medlemsstat, skal straks vende tilbage til tilflytningsmedlemsstaten og tages tilbage af denne.

Artikel 7

Operationel støtte til Italien, Grækenland og Ungarn

1. For at støtte Italien, Grækenland og Ungarn i bedre at håndtere det ekstraordinære pres på deres asyl-og migrationssystemer forårsaget af det nuværende øgede migrationspres ved deres ydre grænser skal medlemsstaterne i samarbejde med Italien, Grækenland og Ungarn øge deres operationelle støtte på området international beskyttelse gennem de relevante aktiviteter, der koordineres af EASO, Frontex og andre relevante agenturer, navnlig ved, når det er nødvendigt, at stille nationale eksperter til rådighed til følgende støtteaktiviteter:

   (a) screening af de tredjelandsstatsborgere, der ankommer til Italien, Grækenland og Ungarn, herunder entydig identifikation, optagelse af fingeraftryk og registrering og, hvis det er relevant, registrering af deres ansøgning om international beskyttelse samt, efter anmodning fra Italien, Grækenland og Ungarn, indledende behandling heraf

   (b) forsyning af ansøgere eller potentielle ansøgere, som kan blive genstand for flytning i henhold til denne afgørelse, med oplysninger og særlig bistand, som de måtte have behov for.

   (c) forberedelse og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer for tredjelandsstatsborgere, som enten ikke har søgt om international beskyttelse, eller hvis ret til at forblive på området er ophørt.

2. Ud over den støtte, der ydes i henhold til stk. 1, og for at lette gennemførelsen af alle trin i flytningsproceduren skal der ydes specifik støtte, når det er hensigtsmæssigt, til Italien, Grækenland og Ungarn gennem relevante aktiviteter, der koordineres af EASO, Frontex og andre relevante agenturer.

Artikel 8

Supplerende foranstaltninger, der skal træffes af Italien, Grækenland og Ungarn

1. Italien og Grækenland skal under hensyntagen til forpligtelserne i artikel 8, stk. 1, i afgørelse *[YZY/2015*] af *[date]* 2015 om en midlertidig og ekstraordinær flytningsordning fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater af personer med et klart behov for international beskyttelse senest [*en måned fra denne afgørelses ikrafttræden*] indsende en ajourført køreplan, hvor der er taget hensyn til behovet for at sikre en korrekt gennemførelse af denne afgørelse.

2. Ungarn skal på datoen for denne afgørelses ikrafttræden forelægge en køreplan for Kommissionen med passende foranstaltninger på området asyl, første modtagelse og tilbagesendelse, der øger kapaciteten, kvaliteten og effektiviteten i deres systemer på disse områder, samt med foranstaltninger til at sikre en korrekt gennemførelse af denne afgørelse. Ungarn gennemfører denne køreplan fuldt ud.

3. Hvis Italien, Grækenland eller Ungarn ikke opfylder de i stk. 1 eller 2 omhandlede forpligtelser, kan Kommissionen, efter at have givet den pågældende stat mulighed for at fremsætte sine synspunkter, vedtage at suspendere anvendelsen af denne afgørelse på den pågældende medlemsstat i en periode på op til tre måneder.

Kommissionen kan vedtage at forlænge denne suspension én gang med en yderligere periode på op til tre måneder. En sådan suspension berører ikke overførsler af ansøgere, der afventer tilflytningsmedlemsstatens godkendelse i henhold til artikel 5, stk. 4.

Artikel 9

Yderligere nødsituationer

Hvis en medlemsstat står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den berørte medlemsstat, jf. traktatens artikel 78, stk. 3. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte en suspension af den pågældende medlemsstats deltagelse i flytningen i henhold til denne afgørelse samt mulige kompensationsforanstaltninger for Italien, Grækenland og Ungarn.

Artikel 10

Finansiel støtte

1. For hver flyttet person i henhold til denne afgørelse gælder følgende:

   (a) tilflytningsmedlemsstaten modtager et fast beløb på 6 000 EUR

   (b) Italien, Grækenland og Ungarn modtager et fast beløb på 500 EUR.

2. Denne finansielle støtte ydes efter de procedurer, der er fastsat i artikel 18 i forordning (EU) nr. 516/2014. Som en undtagelse fra de forfinansieringsordninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 514/2014, får medlemsstaterne i 2016 betalt et forfinansieringsbeløb på 50 % af deres samlede tildeling ifølge denne afgørelse.

Artikel 11

Samarbejde med associerede stater

Med bistand fra Kommissionen kan der indgås bilaterale aftaler mellem henholdsvis Italien, Grækenland og Ungarn og Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz om flytning af ansøgere fra Italiens, Grækenlands og Ungarns område til sidstnævnte staters områder. De vigtigste elementer i denne afgørelse, navnlig dem, der vedrører flytningsproceduren og ansøgeres rettigheder og forpligtelser, tages behørigt i betragtning i disse aftaler.

Artikel 12

Rapportering

På grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne og de relevante agenturer aflægger Kommissionen hver sjette måned rapport til Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse.

Kommissionen aflægger også hver sjette måned rapport til Rådet om gennemførelsen af de køreplaner, der er omhandlet i artikel 8, på baggrund af oplysninger fra Italien, Grækenland og Ungarn.

Artikel 13

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 44 i forordning (EU) nr. 604/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser[21].

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 14

Ikrafttræden

1. Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den anvendes indtil den [24 *måneder efter ikrafttrædelsen*].

3. Den anvendes på ansøgere, der ankommer til Italien, Grækenland og Ungarn mellem den [*den nøjagtige dato for ikrafttrædelsen*] og den [*den nøjagtige dato for ikrafttrædelsen + 24 måneder*], samt på ansøgere, der er ankommet til disse medlemsstater fra [1 måned *inden denne afgørelses ikrafttræden*].

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

[21] EUT L 55 af 28.2 2011, s. 13.